

Prima:
Trgovački sud u Zagrebu

Poslovni broj:

Tužitelj: Le-Ar Logistika d.o.o., OIB 31109187840, Zagreb, Kozari 45c, kojeg zastupa punomoćnik Antonio Marečić, odvjetnik u Jastrebarskom

Tuženi:

I. west side residence d.o.o., OIB 85776133571, Zagreb, Zelinska ulica 7

II. 376 D-evelopment Concept d.o.o., OIB 50856318065, Zagreb, Trg Ante Starčevića 7

vps: 22.300,00 euro

TUŽBA

radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji

1. U ovom parničnom postupku tužitelja će zastupati punomoćnik Antonio Marečić, odvjetnik u Jastrebarskom pa moli da se sva korespondencija vodi putem imenovanog odvjetnika.

2. Opće pretpostavke za pobijanje dužnikovih pravnih radnji jesu: 1. dospelost tražbine vjerovnika prema dužniku, 2. pravna radnja dužnika poduzeta na štetu vjerovnika, 3. insolventnost dužnika i 4. postojanje oštećenja vjerovnika, s time da pobijanje omogućuje vjerovnikovo namirenje. Te opće pretpostavke moraju biti ispunjene kumulativno, a zajedno s njima mora biti ispunjena i jedna od posebnih pretpostavki iz čl. 67. ZOO.

2. Tužitelj ima tražbinu prema prvotuženiku s osnove čl. 120. st. 1. Zakona o obveznim odnosima u iznosu od 22.300,00 euro.

Naime, pozivom Porezne uprave, Središnji ured, Klasa: 415-02/25-10/35, Urbroj: 513-07/21-06-26-15 od 13. kolovoza 2026., tužitelj je kao jamac prvotuženika iz upravnog ugovora 415-02/25-10/35, Urbroj: 513-07/21-06-25-03 od 7. kolovoza 2025., pozvan na plaćanje anuiteta dospjelog 7. kolovoza 2026. u ukupnom iznosu od 22.247,37 euro, zajedno sa zateznim kamatama od 7. kolovoza 2026.

Tražbina prema vjerovniku sa zateznim kamatama na dan 22. srpnja 2026. kada je tužitelj platio 10.000,00 euro, iznosila je 23.391,83 euro.

Stoga, tužitelj je platio Poreznoj upravi sveukupno iznos od 22.300,00 euro te pozvao prvotuženika na naknadu tog iznosa putem elektroničke pošte navedene u sudskom registru prvotuženika.

Dokaz: poziv Porezne uprave, dokazi u plati, poziv na isplatu, obračun zatezne kamate

3. Prvotuženik je bio vlasnik nekretnine označene kao kčbr. 49/2, Ulica Josipa Jelačića, livada, površine 1088 m², upisane u zk.ul.br. 12298 k.o. Samobor.

U odnosu na navedenu nekretninu prvotuženik ju je prenio na drugotuženika Ugovorom o kupoprodaji OV-1008/2026 od 10. ožujka 2026.

Dokaz: Ugovor o kupoprodaji, povijesni zk. izvadak

4. Tužitelj ističe da je navedena pravna radnja poduzeta na štetu njega kao vjerovnika jer prvotuženik kao dužnik više nema dovoljno sredstava za ispunjenje njegove tražbine.

Naime, iz kupoprodajnog ugovora proizlazi da je ugovorena cijena od 250.000,00 euro.

U konkretnom slučaju prodajom nekretnine dužnik je umanjio vrijednost svoje imovine, jer između ugovorenog iznosa postoji veliki nesrazmjer između tržišne cijene prodane nekretnine i dobivene cijene. To stoga što je za predmetnu nekretninu prvotuženik imao građevinsku dozvolu temeljem koje je na njoj trebalo graditi višestambenu zgradu s devet stambenih jedinica.

Osim toga, iz ugovora proizlazi da je obveza drugotuženika bila da samo 50.000,00 euro plati na račun prvotuženika, a koji iznos nije niti uplaćen na račun prvotuženika.

Daljnji je iznos od 200.000,00 euro trebalo podmiriti u roku od 3 dana obračunskim plaćanjem.

Prema tome, prvotuženik za prodanu nekretninu nije dobio na račun iznos od 250.000,00 euro pa je više nego očito da je prodajom nekretnine umanjio vrijednost svoje imovine jer mu na račun nije niti uplaćen iznos kupoprodajne cijene.

U vezi s navedenim obračunskim plaćanjem iznosa od 200.000,00 euro, u ugovoru se niti ne navodi o kakvom se obračunskom plaćanju radi: kompenzacija (prijeboj), cesija (ustupanje potraživanja), asignacija (upućivanje) ili preuzimanje duga... Stoga se dovodi u sumnju istinitost obračunskog plaćanja, odnosno tužitelj smatra da je obračunsko plaćanje fiktivno.

Dokaz: građevinska dozvola, katalog stanova, očevid na licu mjesta uz građevinsko vještačenje vrijednosti nekretnine, građevinska dozvola, financijsko-knjigovodstveno vještačenje poslovnih knjiga prvotuženika i drugotuženika

5. Prema saznanjima tužitelja, prvotuženik je u blokadi, odnosno nema više novčanih sredstava da bi mu podmirio tražbinu, a čemu uostalom svjedoči i činjenica da nije osobno podmirio dug Poreznoj upravi iz upravnog ugovora 415-02/25-10/35, Urbroj: 513-07/21-06-25-03 od 7. kolovoza 2025.

Prvotuženik osim predmetne nekretnine koju je otuđio, za što nije primio odgovarajuću, tržišnu, cijenu i isplatu, nema više drugih vrijednih nekretnina ili pokretnina kojima bi mogao podmiriti cjelokupnu tražbinu tužitelju.

S obzirom na navedeno, više je nego očito da je tužitelj pobožnom pravnom radnjom prvotuženika oštećen jer prvotuženik više nema nikakve imovine iz koje bi se tužitelj mogao naplatiti.

Dokaz: pribava podataka o blokadi računa prvotuženika od Financijske agencije

6. Odredbom čl. 67. Zakona o obveznim odnosim je propisano:

(1) Naplatno raspolaganje može se pobijati ako je u vrijeme raspolaganja dužnik znao ili mogao znati da poduzetim raspolaganjem nanosi štetu svojim vjerovnicima i ako je trećoj osobi s kojom je ili u čiju je korist pravna radnja poduzeta to bilo poznato ili moglo biti poznato.

(2) Ako je treća osoba dužnikov bračni drug, ili krvni srodnik u ravnoj liniji, ili u pobočnoj liniji do četvrtog stupnja, ili po tazbini do istog stupnja, smatra se da joj je bilo poznato da dužnik poduzetim raspolaganjem nanosi štetu vjerovniku, osim ako dokaže suprotno.

(3) Kod besplatnih raspolaganja i s njima izjednačenih pravnih radnji smatra se da je dužnik znao da poduzetim raspolaganjem nanosi štetu vjerovniku, i za pobijanje tih radnji ne zahtijeva se da je trećoj osobi to bilo poznato ili moglo biti poznato.

Prvotuženik je znao odnosno morao znati da poduzetim raspolaganjem nanosi štetu svojim vjerovnicima, ovdje tužitelju jer je znao sa sadržaj upravnog ugovora 415-02/25-10/35, Urbroj: 513-07/21-06-25-03 od 7. kolovoza 2025. te obvezu tužitelja kao jamca.

Dakle, prvotuženik je znao da nakon raspolaganja svojom nekretninom za što mu na račun nije uplaćena cjelokupna kupoprodajna cijena, neće imati novčanih sredstva podmiriti tražbinu tužitelju kao njegovu jamcu, budući da je raspolaganje nekretnine učinjeno u vrijeme kada je znao odnosno morao znati da se nalazi u financijskim problemima te da mu prijeti nesposobnost za plaćanje.

Zato je jedinu vrijednu imovinu – predmetnu nekretninu – na kojoj je trebao izgraditi sukladno građevinskoj dozvoli višestambenu zgradu te ostvariti i dodatnu zaradu prodajom stanova, otuđio „povezanom“ društvu.

Dokaz: pribava knjigovodstvene dokumentacije prvotuženika uz financijsko-knjigovodstveno vještačenje

7. Drugotuženiku su opisane okolnosti bile poznate, odnosno nisu mu mogle ostati nepoznate.

Naime, do 4. ožujka 2026. kao član prvotuženika bio je upisan Ivan Kapor, OIB: 93902711585, Korčula, Ulica Iva Lozice 12

Taj isti Ivan Kapor je član i prokurist drugotuženika.

Dakle, Ivan Kapor je kao osoba koja je član drugotuženika i osoba ovlaštena za vođenje poslova drugotuženika, znao odnosno morao znati kao donedavni član prvotuženika o namjeri raspolaganja nekretninom i koje će to učinke imati na imovinu prvootpuženika, a posljedično tome i štetu koja je prouzročena vjerovnicima.

Dokaz: povijesni izvadak iz sudskog registra za prvotuženika i drugotuženika

8. Ovdje je potrebno skrenuti pozornost sudu da je mišljenje tužitelja da su postupanja prvotuženika i drugotuženika maliciozna, učinjena u namjeri da se oštete vjerovnici kao što je ovdje tužitelj.

S tim u vezi se skreće sudu pozornost da je u osobi prvotuženika nakon Ivana Kapora kao član društva upisano društvo Dovno Turizam d.o.o., OIB 30401439890, nakon promjene tvrtke naziva west side construction d.o.o., a zatim Vera Popić, OIB: 10482193653 iz Bosne i Hercegovine, Istočno Sarajevo, Alekse Šantića 4.

Vera Popić je trenutni član i jedinica direktorica u društvu naziva west side construction d.o.o., OIB 30401439890, koji je ranije bio član društva prvotuženika.

Društvo west side construction d.o.o., OIB 30401439890 je prije Vere Popić imalo kao člana Mladena Nuića, a kao direktora Antonija Vukičevića i Mladena Nuića.

Mladen Nuić je bio direktor prvotuženika prije Vere Popić, dok je Antonijo Vukičević trenutni član i direktor drugotuženika.

Konačno, u društvu moovi d.o.o., OIB 57898433977, osnivači i direktori odnosno prokurist su Filip Tolić (član i direktor prvotuženika u vrijeme sklapanja spornog kupoprodajnog ugovora), Ivan Kapor (član i prokurist drugotuženika) te Antonijo Vukičević (član i direktor drugotuženika).

Ono što tužitelj hoće reći da se radi o „ekipi“ koja se rotira u funkcijama trgovačkih društava ili istovremeno sudjeluju u njima, kao što je vidljivo samo u primjeru prvotuženika, drugotuženika, zatim društva west side construction d.o.o., OIB 30401439890 te moovi d.o.o.

Prema tome, više je nego jasno da je ispunjena posebna pretpostavka iz čl. 67. st. 1. ZOO-a.

Dokaz: izvatci iz sudski registara

9. Slijedom navedenog, predlaže se sudu donijeti sljedeću:

P r e s u d u

I. Ugovor o kupoprodaji nekretnine od 10. ožujka 2026. sklopljen između prvotuženika west side residence d.o.o., OIB 85776133571, Zagreb, Zelinska ulica 7 te drugotuženika 376 D-evelopment Concept d.o.o., OIB 50856318065, Zagreb, Trg Ante Starčevića 7, gubi učinak prema tužitelju Le-Ar Logistika d.o.o., OIB 31109187840, Zagreb, Kozari 45c, u dijelu u kojem je to potrebno za namirenje tražbine tužitelja u iznosu od 22.300,00 euro sa zateznim kamatama od 22. kolovoza 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine

II. Drugotuženik 376 D-evelopment Concept d.o.o., OIB 50856318065, Zagreb, Trg Ante Starčevića 7, dužan je trpjeti da tužitelj Le-Ar Logistika d.o.o., OIB 31109187840, Zagreb, Kozari 45c, namiri svoju tražbinu iz točke I izreke prema prvotuženiku west side residence d.o.o., OIB 85776133571, Zagreb, Zelinska ulica 7, prodajom nekretnine kčbr. 49/2, Ulica Josipa Jelačića, livada, površine 1088 m², upisane u zk.ul.br. 12298 k.o. Samobor.

III. Nalaže se tuženikcima solidarno naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka sa zateznim kamatama od presuđenja do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Le-Ar Logistika d.o.o.,
zastupan po pun.

Troškovnik:

- sastav tužbe: 500,00 euro
- sudska pristojba na tužbu: 175,00 euro
- sudska pristojba na presudu: 175,00 euro